

Истина е, че върху "Тютюн" Димов работи около три години най-активно. Общо може би ще се съберат пет години работа. Никога не е преписвал целия роман. Някои глави обаче са преработвани по десет пъти. Творческият процес над произведението е завършил в Пловдив. В София е извършил редакторската работа, която не е нито малко, нито лека. Спомням си, че когато бях дошли с Лена Левчева в Пловдив, представяйки ме, той каза: "Този човек е свидетел на една ржавичка дело, което приключи в Пловдив".

Преработката на романа Димов извърши, чувствуващи, че това е негов човешки дълг. Ако не беше срещата с пловдивските тютюноработници, той може би нямаше да направи тази преработка. Тук той почувствува спонтанно, че не литературните критици са тези, които могат да го принудят към такава една работа. Срещата с хората му позволя да почувствува, че трябва да направи още нещо.

От преработката Димов не остана доволен, макар и да знае, че по същество романът така трябвало да се развие. Казваме, че не е успял, защото не му е стигало времето.

Дал сведенията:

Събрал сведенията:

Е. Чанев